

Nr 35.

Ankom till Riksdagens kansli den 10 maj 1912 kl. 9 e. m.

Betänkande, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning med särskilda bestämmelser angående beskattning af socker, som under december månad år 1912 efter anmälan af svenska sockerfabriksaktiebolaget utlämnas till fritt bruk.

Genom proposition, nr 196, af den 12 april 1912, hvilken hänvisats till bevillningsutskottet, har Kungl. Maj:t under åberopande af hvad som finnes anfördt i det vid Kungl. Maj:ts proposition, nr 195, med förslag till ändrad lydelse af vissa delar af gällande förordning med tulltaxa för inkommande varor fogade protokoll öfver finansärenden för samma dag, föreslagit Riksdagen att antaga, att gälla från dagen för utfärdandet, följande

Förslag

till

Förordning med särskilda bestämmelser angående beskattning af socker, som under december månad år 1912 efter anmälan af svenska sockerfabriksaktiebolaget utlämnas till fritt bruk.

För allt inom riket tillverkad skattepliktigt socker, som utöfver ett belopp af 9 miljoner kilogram under december månad år 1912 efter anmälan af svenska sockerfabriksaktiebolaget utlämnas till fritt bruk,

Bihang till Riksdagens protokoll 1912. 7 saml. 31 häft. (Nr 35—36.) 1

skall erläggas utöfver den å sockret eljes belöpande sockerskatten, i den ordning Konungen närmare bestämmer, en särskild tilläggsskatt med $\frac{1}{2}$ öre för hvarje kilogram.

Beträffande hvad chefen för finansdepartementet anført till stöd för nu återgifna förslag tillåter sig utskottet hänvisa till det af departementschefen åberopade, vid propositionen nr 195 fogade statsrådsprotokollet (sid. 36—42).

Utskottet.

I anledning af kungl. proposition den 13 januari 1908 beslutade samma års Riksdag vidtaga sådan ändring i fråga om sockerbeskattningen, att — med visst undantag — för allt socker, som inom landet tillverkades eller dit infördes, skulle vid sockrets utlämnande till fritt bruk erläggas skatt med 16 öre för hvarje kilogram, dock att skatten skulle utgöra intill 1911 års utgång endast 15 öre och därefter intill 1912 års utgång 15,5 öre, allt för ett kilogram räknadt. Enligt statsrådsprotokollet öfver finansärenden den 17 februari 1911 anförde dåvarande statsrådet och chefen för finansdepartementet, vid föredragning inför Kungl. Maj:t af frågan om den af sockerskattens höjning betingade förändringen af tullsatserna å socker samt hvad härmed stod i samband, bland annat, att han ansåge sig icke böra underlåta att fästa Kungl. Maj:ts uppmärksamhet därå, att, då det redan vore känt, att skatten å socker komme att höjas från och med den 1 januari 1912, man kunde befara, att anmälan af socker till beskattning dessförinnau skulle komma att göras i större omfattning, än af det ordinarie dagsbehovet påkallades, och att alltså staten skulle komma att gå förlustig beräknad inkomst af skatten. Det skulle under sådana förhållanden kunna sättas i fråga att vidtaga särskilda åtgärder till förekommande af ett sådant utnyttjande af situationen till statens skada. Då departementschefen emellertid från svenska sockerfabriksaktiebolaget, som vore innehafvare af alla de sockerfabriker i riket, som vore berörda af ifrågavarande skatteförhöjning, fått mottaga en af bolagets styrelse beslutad förklaring, att bolaget hade för afsikt att icke före 1911 års utgång till beskattning anmäla mera socker, än som motsvarade ordinarie dagsbehovet vid den tiden, funne departementschefen anledning saknas att vidtaga några sådana åtgärder. Med anledning häraf yttrade Riksdagen i skrifvelse den 22 april 1911, att Riksdagen, som naturligen förutsatte, att äfven med hänsyn till den höjning af sockerskatten, som skulle inträda den 1 januari 1912, åtgärder komme att vidtagas för tryggande af statens härmed förbundna skatteintresse,

emellertid föreställde sig, att därvid från Kungl. Maj:ts sida komme att ägnas närmare uppmärksamhet äfven åt de möjligheter, som kunde erbjuda sig för att oberoende af sockerfabriksaktiebolagets medverkan trygga statsverkets berättigade intresse i förevarande hänseende.

Kungl. Maj:ts nu föreliggande förslag, som sålunda tillkommit i syfte att trygga statens rätt vid den med nästkommande års ingång inträdande skatteförhöjningen och som närmast föranledts af Riksdagens ofvan anförda uttalande, synes bevillningsutskottet väl ägnadt att tjäna det med detsamma afsedda ändamålet och har icke gifvit anledning till anmärkning från utskottets sida.

Utskottet får alltså hemställa,

att Kungl. Maj:ts förevarande proposition, nr 196,
må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 10 maj 1912.

På bevillningsutskottets vägnar:

K. G. KARLSSON.

Herr friherre *C. J. Beck-Friis* har anhållit få antecknadt, att han icke deltagit i behandlingen af detta ärende inom utskottet.
